

Z VĚSTNÍK ROUBENKY

<http://kolovratek.brontosaurus.cz>

2023

Je to už takřka deset let, co vyšlo první číslo znovuobnověného (Z)věstníku z roubenky. Bral jsem to jako projekt, který nás vydrží bavit tak dva či tři roky. A nebo že to rovnou po prvním čísle zabalíme. Naštěstí se (Z)věstník stal součástí Kolovrátku a umožnil realizovat nejrůznější tvůrčí počiny. Ať už jsou to básně, komiks nebo články o jednotlivých akcích, (Z)věstník nám pomáhá udržet si Kolovrátkové zážitky v paměti.

Letošní číslo je historicky nejobsáhlejší. Je to dáno jednak velkým množstvím

otištěných fotek, ale také nadprůměrným počtem akcí, které se nám podařilo realizovat. A také obsahuje jedno překvapení. Po loňské „kulturní příloze“ naleznete v tomto čísle jedinečnou sekci „Pod poklicí...“, ve které se malunka podělila o ty nejlepší recepty z letošního táborové kuchyně.

Ať už budete vzpomínat na letošní Kolovrátkové dny nad texty, fotkami nebo při vaření a pečení, příjemnou zábavu vám přeje

® adim

2014

...

2023

VALNÁ HROMADA

Ako to hovorí to známe porekadlo? „Valné sa plánujú a Bobri marodia?“ V roku 2021 nám Valnú v Roštíně zatrhol COVID verejný, v roku 2022 COVID súkromný, v roku 2023. . . Fakt nikto nič? Hurá, Roštín bude! A-ha, tak aby to (ne)bolo zložitejšie, tak malunka radšej zbalila deti a psy a odišla navštíviť rodičov, takže nám spoločnosť robia len hady, veвериčky, agamy. . . a jeden Bobr.

Zišlo sa nás vcelku dosť. Samozrejme sa v sobotu venujeme obvyklému programu ako čo sme stihli vlani, koľko a čoho nakúpime, kedy bude tábor a kedy Dokosná, aké ďalšie akcie v tomto roku plánujeme. . . Ale aby sme nesedeli celý deň vnútri, vyťahuje nás Bobr na prechádzku na hrebeň Čhřib a cez teleso nedostavanej diaľnice, kde si preliezame priepusty pod diaľnicou. Spať do Roštína sa vraciame už za tmy a dokončujeme diskusiu. V nedeľu už veľa toho na práci nemáme, takže sa postupne rozchádzame domov. S @adimom vyrážame na prechádzku do Otrokovíc a Bobr nás vedie cez zaujímavé skaly a odprevádza až niekam na Budačinu.

Jeffer

KLIKACÍ VÍKENDOVKA

Svým způsobem byla tato víkendovka jednou z nejpodivnějších, které jsme kdy organizovali. Cílem bylo strávit celý víkend sezením u počítače a vytvářením nového Kolovrátkového webu. Historie původních stránek sahala do roku 2010, kdy jsem se rozhodl, že se „zkusím naučit to php“. Cestou pokusu a omylu vznikl slepenec, který představoval první stránky kolovrátku. V průběhu let se odehrálo mnoho diskuzí na téma nových stránek. Ač byly všechny snahy vítány, tak postupně troskotaly na nedostatku času či elánu.

V roce 2020 vznikla iniciativa Brontosaura, který poskytoval šablonu. Bylo potřeba jen dodat obsah. Vznikla kostra nových stránek, ale obsah chyběl a vypadalo to opět na neúspěšný pokus. A pak letos na valné, když se opět probírala nevalná kvalita Kolovrátkových stránek, padl návrh udělat víkendovku, kde bychom společnými silami dali stránky dohromady.

A ono se to opravdu podařilo! Anet a Jethro nám poskytli zázemí a během sobotního dopoledne a odpoledne se stránky zaplnily fotkami a texty. A víte co? Ta víkendovka byla nakonec super. Vypadá to, že na našich akcích opravdu můžeme dělat cokoliv. Klidně jen sedět u počítačů a společný čas si stejně užijeme i tak.

TEN ČERUNOUÝ UÍKEND

Ta víkendovka asi ani nemá jméno. Pokud ho někdy měla, tak bylo určitě jen formální a všichni jej už raději zapomněli. Pokud to tedy víkendovka byla. Spíše to bylo takové víkendové setkání na chaloupce. Původní myšlenka byla připravit něco jako „Den otevřených dveří na Kudlačeně“ pro podporovatele, kteří nám přispěli na platformě *darujme.cz*.

Den otevřených dveří na louce, kde žádné dveře nejsou, nakonec nikoho z podporovatelů nezaujal. A tak jsme si alespoň udělali výlet na Kudlačenu, kde jsme zastihli ještě kvetoucí vachtu a prstnatce májové. Hlavním zpestřením jinak téměř rodinného víkendového setkání byla domnělá ztráta Vítka, který se vydal předem na Kudlačenu. malů, která mu dala souhlas, očekávala, že na nás počká kousek od chaloupky. Tam jsme jej ale nenašli. Ani cestou na louku a ani na Kudlačeně jsme jej neviděli. Až po nějaké době, když jsme byli na louce a přemýšleli nad vyhlášením pátrání, za námi přišel s tím, že „se byl podívat na žabíky“. Došel na louku první a my jsme tam nebyli. Tak šel k nedaleké tůňce. Zbytek dne jsme tak nemuseli hledat Vítka, ale mohli se věnovat přípravě nových tyčí na tee-pee.

BESKYDSKÉ ŘEMESLNÉ SENOBRAŇÍ

Letošní (pro mne první) senobraní mi přineslo nádherný a neuvěřitelně pohodový týden. Obavy z cizích lidí, se kterými jsem na akci přijížděla, se rozplynuly po prvních pár hodinách. I přes nízké zastoupení biologů jsem se obklopena kolovrátkovskou partou cítila opravdu dobře.

Trochu problém byl s jídlem. Dvouchodové hostiny malunčinyh lahůdek totiž působily, že jsem se po obědě nemohla pravidelně aspoň dvě hodiny hýbat. A pak jsem měla ryze osobní problém s nedostatkem autority při přípravě kaší.

Vzhledem k tomu, že kosení (které vyžaduje brzkou ranní přítomnost na louce) mi nešlo, ale zároveň jsem spíš skřivan a ranní vstávání mi působí menší muka než většině populace, zapojila jsem se několikrát do přípravy snídaně.

Podle malunčinyh pokynů jsem v hrnci smíchala ingredience a začala míchat. A míchala jsem a míchala. A suroviny vzdorně vířily v hrnci, ale kaše z nich pořád ne a ne vzniknout. A já míchala a míchala. malunka mezitím chystala věci na oběd nebo dělala něco podobného. A já stále míchala. Už se blížil čas, na který měli hladovějící účastníci slíbenou snídani, ale obsah hrnce se stále nedal nazývat kaší. A pak, když už hodiny v kuchyni ukazovaly za pět minut dvanáct, obrátila malunka svou pozornost k snídani a převzala ode mě vařečku. A ty vzpurné suroviny, které jsem předtím víc než hodinu

míchala a míchala bez sebemenšího výsledku, se během minuty proměnily v kaši. Úplně jsem viděla, jak na mě vyplazují jazyk a na malunku vrtí ocasem.

A to nemluvím o tom, že při jedné přípravě snídaně se mi podařil mistrovský kousek, který mi i Pat a Mat mohou závidět. Totiž že jsem při rozdělování ohně v kamnech utopila ve vodě mobil, který mi vypadl z kapsy mikiny, jenž jsem měla na sobě.

Trampoty s jídlem mi ale naprosto vynahradili báječní lidé a nádherná příroda. Louku jako Kudlačena jsem ještě v životě neviděla. Divoké mečičky byly v plném květu a na některých místech rostly v takové hustotě, že to vypadalo spíš jako produkční pole někde v Holandsku. Pro samé orchideje nebylo pomalu kam šlápnout. Pro pozdější fáze vegetační sezóny slibovaly krásnou podívanou trsy hořců. Sytě rudé vážky si ochotně sedaly na každého, kdo se na chvíli zastavil na břehu tůňky. A pro milovníky obratlovců se nad námi dvakrát předváděl v pomalých obloucích čáp černý.

A ta koupelna! Byla sice trochu z ruky – chodila jsem se mýt do jedné hlubší tůňky v potoce v údolí – ale mít ve vaně místo pěny do koupele mločí larvy a osvětlení zajištěné světluškami, kterými se les kolem potoka jen hemžil, to byl skutečně velkolepý zážitek.

Celie

Milé hladové krky,

posílám do světa kousky kuchyňského deníčku. Když k nim přidáte hrnec, pekáč, plotnu a troubu, dvě ruce, co míchají, a taky trochu lásky (babička říká, že bez té to prostě nejde...), začnou se dít věci. Voňavé.

babiččiny buchty (na louhu)

1/2 kg hladké mouky
80-100g cukru
1 celá vejce a dva žloutky
kostka droždí
lžička soli
asi 2 del oleje
1/4 l mláče/mléka
citronová kůra

- ① droždí + lžička mouky + lžička cukru + mláče/mléka do ☐P → mechaíme vyhublal.
- ② do mísy dáme mouku, cukr, sůl, vejce a žloutky, olej a přidáme ☐P (1).
- ③ dobře zpracujeme. Je to MUSÍ ŠEPTAT.
- ④ dáme kynout.

Po vykynutí zpracujeme buchty/kolačičky a plníme:

maková náplň:

- 300 ml mléka
- 200g mláče/mléka
- křesťanská povidla / mermeláda
- rum
- skořice

svaríme
vykřeháme
plníme

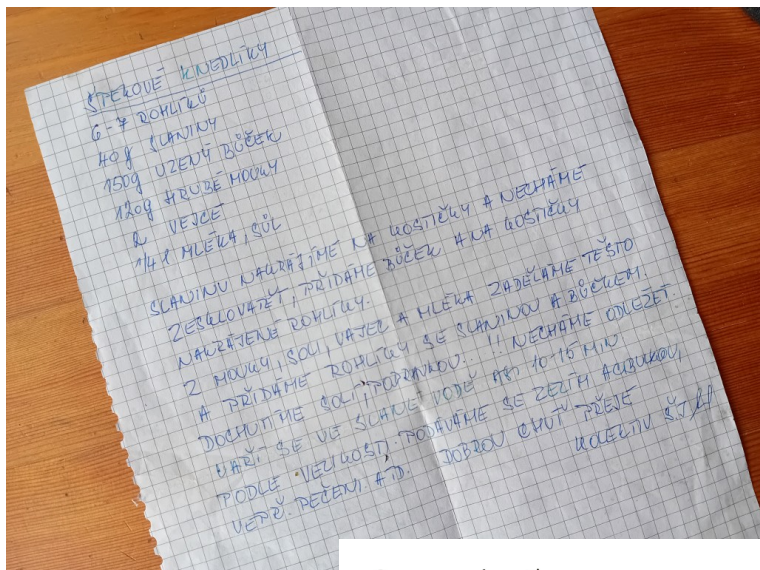

tvoroh s rozinkami

plníme DOZLATOVA.

Tvarohové nočky

(od tati V.)

1/2 kg tvarohu měkkého kulového
 4 vejce
 6 dkg másla
 hrubá sůl
 citronová kůra
 20 dkg strouhanky
 2 dkg krubi' mouky (= cca 2 lžíce)

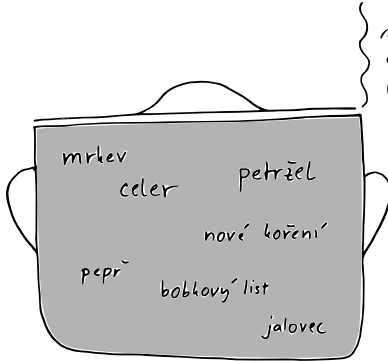
- ① máslo utřeme s žitkou a solí
- ② přidáme tvaroh, kůru, strouhanou mouku a perný sníh s křídou
- ③ rukou má dobře promícháme
- ④ tvarujeme kuličky nebo šišky
- ⑤ vaříme 7-10 minut (vyplavají)

→ polevaíme omeškou s borůvkou

→ sypane strouhanou opeřimou
 ma kokosovým oleji nebo másle
 smetanou s cukrem

→ polevaíme rozpustěným máslem

vše v hrnci varíme vcelku
až do nuyarimí 'chuli'
(zelenina je úplně měkka)

nuyar přecedíme do jiné
hrnce. Zeleninu očistíme od
kůrky a rozmixujeme se
nuyarou dohladka.

dochutíme octem a sezimovými
semenkami.

jalovec knedlíčky:

- 1 □ jáhel (usaríme 1:2)
- 1 vejce
- 2 lžíce másla
- sůl
- petráčková nat'
- 1 lžíce křehké mouky

promícháme, lžíci dle chuti
knedlíčky / mouky a rhasujeme
do nuyari rodu

podáváme s brusinkami

ragú

mrkev
řapikats' celer
má'slo
nalla'dana' rajčata
červená čočka
jalovec
nové kořeni'
celer
sůl

↙ nastrohanou

na masle podusíme mrkev. Přidáme kůru celeru a
měcháme aromelizovat. Přidáme na kousky mela'jiny'
řapikats' celer. Polovými chuli' v dušimí. Sól' přidáme
nalla'dana' rajčata, čirnenou čočku a kúrimí. Dol'jime
rodou a osolíme. Gmí's mela'ime bullat cca 3/4 lodyny.

... nejlepší je s brlaší.
(a mosem. Bobr.)

... málem bych zapomněla. Rada nad zlato. Poříd'te si stejně skvělé kuchyňské roboty, jako já!

DOKOSNÁ

Necelý týden před tiskem tohoto fantastického periodika se mi ozval @adim, jestli nenapišu o Dokosné. A tak doluji z paměti a tady to máte. Připomíná vám ten úvod loňský článek o táboře? Ale kde že, tentokrát je to úplně jiné! Tentokrát mi @adim neposlal tahák s programem. Tak já si něco vymyslím a třeba to alespoň čtenáře motivuje vzpomínat, které z těch věcí se opravdu staly, které se opravdu staly letos a které jsem si vymyslela.

Co tak mohlo být na začátku? Asi cesta? A jo, už vím! Cesta z Brna s Anet a Jethrem a Ladou a Medou a kočárkem, který se vejde do uličky ve vlaku, když se mu sundaají dvě ze čtyř koleček. A pak jsme se v autobusu potkali s Bárrou a zamířili společně setmělým lesem do kopce k chaloupce, kde na nás už čekala lahodná večeře.

V pátek jsme se vydali na louku a v krásném slunečném počasí se až do večera činili s křoviňáky a hráběmi. Louku jsme opouštěli pokosenou a pohrabanou a těšíme se na shledání zase po zimě!

Co se dělo dál? Trochu mi to splývá, ale určitě jsme plánovali výlet. Dokonce několik různých variant, aby se mohli přidat účastníci každého věku! Delší variantu, kratší variantu, variantu s cukrárnou... Kterou jsme nakonec zvolili? Jaké to bylo? Tak to se musíte zeptat někoho jiného! Já jsem se s Terkou a Jonášem hned v prvních pár minutách

zdržela vzadu a nakonec jsme strávili skoro celý den skvělým povídáním a poflakováním se v lese za chaloupkou. Ale z dolechu vím, že se zbytek výpravy rozdělil na minimálně dvě další skupiny, které pokračovaly po nezávislých trasách. A minimálně jedna z nich prý i navštívila tu cukrárnu!

Nakonec nesmím zapomenout zmínit aktivitu, která pro mne byla zlatým hřebem letošní Dokosné. Revitalizace kadiboudy. Té staré plechové chudinky, která se v přítomnosti mladší dřevěné kolegyně se srdíčkem ve dveřích stydlivě krčila za kompostem. Nejprve ji @adim s Kubou narovnali, podložili zborcený roh a ona hned o pár let omládlá. Pak jsme ji učesali smetákem, zbavili všech pavučin a dalšího nepořádku, a nakonec jsme se Zuzkou vytvořily krásnou velkou barevnou mandalu na dveře. Kdo by teď chtěl navštěvovat nudnou dřevěnou kadiboudu s knihovničkou, když může mít skvělý mediatický zážitek! Už teď se můžete těšit, jak si to na táboře užijete.

SLNOVRAT NA VEĽKEJ JAVORINE

Niekedy okolo Dokosné s @adimom začíname diskutovať o ďalšom Slnovrate. Termín je jasný – víkend 16.-17. Je to síce trochu priskoro, ale s tým vcelku nič neurobíme. Čo sa týka cieľa cesty, ja navrhujem Velkou Deštnou, @adim Veľkú Javorinu a v hlasovaní ľudí, ktorí o Slnovrat prejavili aspoň nejaký záujem, výlet na Slovensko vyhráva. Zraz je stanovený na 21:21 vo Velké nad Veličkou, kam prichádza príhodný vlak s prípojmi z rôznych smerov. Nervózny @adim, ktorý v tom vlaku nikde nevidí Jethra a mňa, mi volá, tak aspoň vyskúšam, ako funguje handsfree. Cestou som sa totiž zastavil v Brně a z Brna už pokračoval po vlastných kolesách aj s Jethrom. Ešte mi ten hovor schová navigáciu, tak si výjazd z kruhového objazdu vyberám náhodne. Našťastie boli v tomto prípade všetky voľby použiteľné.

Vo Velké sme všetci včas, takže sa v počte päť účastníkov (Jethro, Matěj, Pavel, @adim a ja) vyberáme do centra do reštaurácie v kultúrnom dome. Večera sa nekoná, už nevaria, tak si len dávame rôzne nápoje a okolo desiatej večer vyrážame na cestu.

Úvodný úsek vedie po asfaltke do Javorníku. Tam si @adim fotí Betlehem s privedenou elektrikou. Na poliach nad Javorníkom brodíme a šmýkame blatom. Najhoršie úseky sú potom v lese pri stúpaní na Hradisko. Pri Nové Lhotě z modrej značky prestupujeme na asfaltku, ktorou sa dostávame na zelenú značku. Na ceste sa objavujú snehové jazyky – vždy je pár metrov cesty suchých a potom nasleduje pruh snehu. Od Šibenického vrchu snehu pribúda až sa mi niekde pod Čupcom vypomstí najvyššie plošné zaťaženie zo všetkých účastníkov a tam, kde ostatní kráčajú po stvrdnutom povrchu, ja sa hlboko prebáram. Nakoniec mi @adim požičiava jeho snežnice a hneď sa mi ide výrazne lepšie, aj keď tu a tam leží cez cestu celý strom. Pri Diborovovom pomníku sa zastavujeme v prístrešku na jedlo a Pavel začína riešiť matematický problém, ako postaviť štvornohý stôl na nerovný povrch tak, aby sa nekýval. @adim k tomuto problému pristúpi metódou Alexandra Veľkého a stôl zabodne do snehu. . .

Na Durde prechádzame, i bez toho, že by sme to vedeli, cez najvyšší bod Jihomoravského kraja. Od križovatky do Strání obchádzame prudšie stúpanie po ceste a na hrebene Javoriny začína dosť prefukovať. Ale aspoň je vyfúkaný sneh, takže snežnice dávam dolu. Vrchol nájdeme tak, že v hmle narazíme do vysielача. Teda, tá hmľa je len tu, na vrchole. A k tomu vietor a zima. Schovávame sa ku stene budovy vysielача, rýchlo sa napiť, odfotiť, rozdeliť pár darčiekov a okolo pol štvrtej vyrážame dolu. Máme dve hodiny času na prvý vlak a cez 11 km na stanicu. Asfaltka dosť šmýka, ale po chvíli sa z nej odpájame do terénu. A na tejto strane je sneh udupaný celkom dobre, takže snežnice už nepotrebujem. Pod Miškechom sa sneh postupne zase mení na blato, ale pri tom mrzne, takže na nejakej šmyklavej ceste sa @adim natiahne (našťastie ako jediný a bez následkov). Najhlbšie blato je úplne na konci, v Trávníkoch. Takže na cestu vychádzame kvalitne zablatení a tak cestou hľadáme vhodné hromádky snehu či porastu na otieranie blata.

Na stanicu v Starej Turej prichádzame s náskokom asi 15 minút a tak si niektorí kupujeme lístky cez net, len Pavel rieši, ako to zariadi bez „smart“ zariadení a pri zavretej pokladni. Pozerám na mapu ŽSR a osobák z Nového Mesta mešká 19 minút. Najhoršie na tom je to sedenie v chlade vonku, na prestup vo Vrbovciah je asi 15 minút času, takže o prestup sa až tak nebojíme. Potom už nie je čo riešiť – jeden vlak, druhý vlak, vo Velké nad Veličkou s Jethrom vystupujeme a ja celú cestu až domov nezaspím za volantom! Tentokrát @adim Stopárom namerlal z reštaurácie nejakých 28 kilometrov a 900 metrov prevýšenia, čím sa tento Shovrat zaraďuje medzi tie fyzicky náročnejšie.

Jeffer

(Z)Věstník z roubenky 2023

Vydává: Základní článěk Hnutí
Brontosaurus Kolovrátek
kolovratek@brontosaurus.cz
<https://kolovratek.brontosaurus.cz>
S obsahem je možné nakládat dle licence
CC v. 3.0.

Autoři jednotlivých článků:
Valná hromada: Tomáš „Jeffer“ Štec
Klikací víkendovka: Radim „@adim“
Pechal
Ten červenový víkend: Radim „@adim“
Pechal
Beskydské řemeslné senobraní: Celie
Korittová
Pod poklicí. . . : Jana „malunka“
Procházková

Dokosná: Kateřina „Káťa“ Čížková
Slnovrat na Velké Javorine: Tomáš
„Jeffer“ Štec
Korektury: Petra Pechalová
Autoři fotografií:
Jiří Zouhar: str. 1 (vlevo)
Radim „@adim“ Pechal: str. 1 (vpravo), 2,
3, 4, 7, 12, 13, 15
Tomáš „Jeffer“ Štec: str. 5, 14, 16
Maja Navarová: str. 6
Zuzana Svobodová: str. 7 (dole)
Jana „malunka“ Procházková: str. 11
Ilustrace: Jana „malunka“ Procházková
Sazba: Radim „@adim“ Pechal
Tiskovina je neprodejná